

بوونگه رایى چیه!

د. حمید حمید

برای: له میژه فلسفه‌ی کلاسیکی رۆژئاوا به مەرگی «هیگل» به‌کرتاییخۆی گه‌یشتوو و ئیدی له‌وکاتوه چاخی فه‌یله‌سوفه مهنه‌کانیش کوتایی پیهات. چونکا پیکه‌پیتانی ده‌زگا به‌رفراوانه فیکرییه‌کان که هه‌مووشتیکی به‌چه‌شنیکی هاوتا، ژیر و له‌بار ده‌بکرتوه، به‌ئیشیکی گه‌وجانه و بلحانه ده‌رهاتوو. ئەم کۆشکگه‌له که له‌لاین فه‌یله‌سوفه ناوازه‌کان وه‌دی هاوتیون، ئیستاکه‌یش سه‌رسووهرینه‌رن، به‌لام ئیدی که‌سیک ناتوانیت له‌ویدا ژیان به‌سه‌ر به‌ریت و ئاوریان لێداتوه. دلخوازی و که‌تواری هه‌بوونی مرۆف، هه‌روه‌تر خۆخستنه‌وه به‌مرترسیگه‌ل و ده‌سکه‌وته تاله‌کان، گه‌شینی و په‌شینی و خۆشی و ناخۆشی ژیان، ده‌بیت له‌ ده‌روه‌ی ئەم فلسفه‌هه و له‌ شووسته و شه‌قام و کافه‌ تریاکان به‌دوویدا بین.

یه‌ک له‌ قوتابخانه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی چاخی ئیمپۆ که وه‌ک مارکسیزم له‌ لقه‌ سه‌خته‌ داره‌کانی فه‌لسه‌فیه‌ی (هیگل) لێبووه‌توه و توانی په‌یه‌کی به‌رز و نه‌وتو بۆی خۆی دابین بکا و زۆر سه‌ره‌به‌رزانه‌ بچینه‌ نۆی خانه‌ی قوتابخانه‌ ره‌سه‌ن و ناوازه‌کانی هزر و نه‌ندیشه‌وه، بیکومان فه‌لسه‌فیه‌ی بوونیانه‌ یان ئیگزیستانسیالیزمه که هه‌لبه‌ت به‌یارمه‌تی بیروبو‌چوون و تیکۆشانی هزرغانیک وه‌ک (جان پۆل سارتر) نووسه‌ر و فه‌یله‌سوفی ناوازه، هاته‌ نۆی شه‌قام و کافه‌کانیشه‌وه و له‌واقیعه‌دا له‌ قوتابخانه‌ وشک و ناحه‌زه‌کانی پۆل و وانیه‌ی فه‌لسه‌فه‌ هاته‌ نۆی چه‌رگه‌ی کۆمه‌لگه‌وه.

ده‌روون و زاتی هه‌ر که‌س ئاکامی په‌یتاپه‌یتایی و هه‌میشه‌ گۆرانی و جوودی ئه‌و له‌ په‌وتی زه‌مه‌ندایه.

له‌ ئه‌گزیستانسیالیزمی (هایدگه‌ر) و (سارتر)، بوونی مرۆف دوا مەرگی خوداش جیگه‌ی لیکۆلینه‌وه و مشت و مریکی فره‌زۆره‌ی خۆش کردوو و واته‌ ته‌نایی و دژداماوی مرۆف له‌جیهانیکی به‌تال به‌ بی ریشاندهری خودا و بایه‌خی ئاکاری.

ئهم فلسفه‌یه له‌لایه‌ن بیریارانی بوونگه‌را به‌ چه‌ند شیوه‌ و رواله‌تی جیا‌جیاوه‌ پیناسه‌ کراوه و ئاوری لێدراوه و تا‌قمیکیان به‌ توند و تیزیه‌وه دژکرده‌وه‌ی ئه‌وانی ترن. ئەگه‌رچی هه‌موویان ری و ره‌وشتیکی هاوتایان به‌کاره‌یتاوه و پیناسه‌کانیان به‌ شینۆیکی هاوشان و هاوشیوه‌ ده‌سپیکراوه و گیرساوه‌توه، به‌لام له‌ولایشه‌وه پتر به‌ ئاکامگه‌لیکی ته‌واوه‌ن دژکۆ گه‌یشتوو. به‌ته‌واوی ئهم شتانه، هه‌موویان له‌سه‌ر یه‌ک شتدا کۆکن و ئه‌وه‌یش ئه‌مه‌یه‌ که تیکرا لایه‌نگری ئه‌گزیستانسیالیزم. له‌ روانگه‌ی فه‌یله‌سوفانی بوونخوازه‌وه، مرۆف تیشکه‌خاته‌ سه‌ر چه‌مکی که له‌ نه‌ندیشه‌ی سه‌قامگیر بووه، (واته‌ مرۆف ئازاد نییه). مرۆف، خۆی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ بوونی هه‌یه، خۆی ده‌بینیته‌وه، له‌م جیهان سه‌ره‌به‌رز ده‌کاته‌وه و ئیجا خۆی شوناس ده‌کاته‌وه و خۆی ده‌ناسیت، واته‌ به‌ پیناسه‌یه‌کی هه‌مه‌کی و هه‌مه‌لایه‌نه له‌خۆی ده‌گات. ئه‌گزیستانسیالیزم هه‌یج کاتیک نایه‌وه‌یت مرۆف له‌ هیوابری و تاتیل فه‌توفه‌نا و نغۆ بکات. به‌لام ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ئهم قسه‌ی خاچه‌لگران که ده‌لین هه‌ر هزر و بیریک که خودا له‌ بیروباوه‌ردا نه‌گۆنجیت، به‌ هیوابری ئه‌ژماردریت و کوتایی پیدیت، به‌م چه‌شنه‌ دیاره‌ بنه‌ما و بنچینه‌ی ئهم فلسفه‌یه‌ له‌سه‌ر بی هیوابی بیچی گرتوو. به‌لام بیرمه‌ندانی دژ به‌م قوتابخانه‌ فیکریه‌ له‌و باوه‌ره‌ن که له‌ نه‌ژمارنه‌هیتانی ئه‌و هه‌یج کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتو له‌سه‌ر کاره‌کانی دیکه‌ ناکات، چونکا پێودانی ئه‌مانه‌ت، پشیره‌وت و مرۆفایه‌تی هه‌میسان به‌ده‌س دینیت و له‌لایه‌کتره‌وه‌ خۆی له‌ ژیر باره‌ قورس و گرانه‌که‌ی ئهم چه‌مه‌ کۆن و ئالۆزاییه‌ ده‌رباز ده‌کات، هه‌تا به‌ شینه‌ی و به‌ شیوه‌یه‌کی خۆرسک و بی سی ودو له‌ ریچکه‌ی ویرانه‌ری و قه‌تیبسیه‌وه هه‌نگاو بئی و بتوانیت له‌م قوناغه‌ ناحه‌زه‌دا باز بات و به‌ سه‌ره‌ستی تپه‌ریت.

ژێدەر:

انسان و اندیشه، (دو مفهوم اساسی فلسفه، اکزیستانسیالیسم)، نوشته دکتر حمید حمید، تهران 1346

و یه‌که‌م پرس که فه‌لسه‌فه‌ ده‌بیت مشووری بخوات و خۆی له‌سه‌ری سوور بکاته‌وه و به‌دوویدا بیت، ئه‌وه‌یه که به‌پراستی (مرۆف چیه‌؟). (سارتر) پشستی به‌م بیرۆکه‌یه ئه‌ستوره‌ که (فه‌لسه‌فیه‌ی بوونیانه) ته‌واوه‌ن مرۆفخوازیه. ساته‌ر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بووه که فه‌یله‌سوفی بوونگه‌را، مرۆفایه‌تی خستوته‌ نیو ریزی یه‌که‌می کاره‌یلی هزری و فیکری خۆیه‌وه. دلپه‌رۆشی و تپروانینی هه‌مه‌کی ئهم فلسفه‌هه‌ به‌ده‌سه‌یتانی راقه‌ و گپانه‌وه‌یه‌ک له‌وه‌یه‌ که (بوون) له‌ناستی مرۆفدا له‌م جیهانه‌دا چۆن چۆنیه و به‌ چ شیوه‌ و له‌ونیکه‌؟ ئه‌گه‌رچی زۆربه‌ی بیریارانی ئهم ریبازه‌ له‌سه‌ر ئهم رایه‌ ناکۆکن و روانگه‌یه‌کی دیاریکراوه‌یان هه‌لنه‌بژاردوو که ده‌بیت ئهم راقه‌گه‌ریه‌ چۆن چۆنی بیت و چۆن ناوه‌رۆکیکی بۆ دابین بکرت، به‌لام هه‌م بی خودایی (سارتر) و هه‌م روانگه‌ ئایینییه‌که‌ی (کیرکه‌گۆر

له‌ سووچگه‌لی جۆراوجۆره‌وه ئاوری فره‌زۆری لێدراوه.

وشه‌ی ئه‌گزیستانسیالیزم:

زاراوه‌ی (ئه‌گزیستانسیالیزم یان وجود یا بوون)، له‌واقیعه‌دا بوونی نا‌ئاگامه‌ند و ده‌روونی مرۆف به‌ چه‌شنیکی تاییه‌ت له‌ بوونی وه‌دیهاوتوی چشته‌کان و جیهان ده‌بینیت. به‌م واتایه، ئه‌گزیستانسیالیزم به‌و شیوه‌یه که وجودیه‌ رۆژئاوا‌یییه‌کان پیناسه‌یان کردوو، له‌ چرکه‌ساتگه‌لی قه‌یراناوی وه‌کو له‌ کاتی ئاویلکه‌ و مه‌رگ تیشکه‌ده‌دا، خۆی ده‌قه‌بلینیت. (ده‌ستۆقیسکی) بیریار و رۆمانتوسه مه‌زنه‌که‌ی رووسیا راشکاونه‌ گوته‌نی: (ئه‌گه‌ر ئه‌و هیزه‌ نادیاره‌ بوونی نه‌بیت، دیاره‌ هه‌موو شتیکی موحازه). ئه‌مه‌ یه‌که‌م بناخه‌ی جدیی بوونگه‌راییه. له‌ واقیعه‌دا ئه‌گه‌ر ئه‌و هیزه‌ بوونی نه‌بیت، مرۆف ئیزنی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ تا هه‌ر شتی تاسه‌ و خولیاوی ده‌کات، ئه‌نجامی بدات. که‌واته‌ مرۆف ته‌نیا و بی یاریده‌ر ماوه‌ته‌وه. چونکه‌ مرۆف نه‌ له‌ ده‌روونه شه‌که‌ته‌که‌ی خۆی و نه‌ له‌ ده‌روه‌ی ئهم جیهانه‌ درنده‌یه، نه‌ له‌ جیهانی ده‌ره‌ست و نه‌ له‌ جیهانی به‌ره‌ست ناتوانی پالپشت و یارمه‌تیده‌ری له‌ بۆ خۆی دابینکات. ده‌بی ئه‌مه‌یش بوتریت که مرۆف، له‌یه‌که‌م هه‌نگاودا که ناوی له‌دایکبوونه، بۆ کار و کرده‌وه‌ی خۆی، هه‌یج نامیز و که‌ره‌سته‌ و هۆیه‌کی به‌دی نه‌کردوو. هه‌تا ئه‌رکی هه‌بوونی خۆی یاخود (وجود)ی خۆی، به‌ بۆنه‌ی ئه‌وه‌وه‌ مانا بکات و بیخاته‌ سه‌رکۆل و ئه‌ستۆی ئه‌وه‌وه.

له‌لایه‌کتره‌وه‌ به‌ده‌سه‌یتانی پیناسه‌یه‌کی کۆبه‌ند و گشتگیر له‌ ئه‌گزیستانسیالیزم وه‌کوو پۆستمۆدێرنیزم به‌پراستی ئه‌سته‌مه. به‌لام ده‌کرێ به‌ ناوه‌رۆکیکی سه‌ره‌کی که ئه‌گزیستانسیالیزم له‌ چه‌شنه‌ فیکریه‌کانی دی جیا ده‌کاته‌وه و ده‌یخاته‌ نیو ریزی قوتابخانه‌ ره‌سه‌نه‌کان، ئاماژه‌یه‌ک به‌دین و ئه‌ویش ئه‌مه‌یه‌ که پیداکری سه‌ره‌کیی ئهم فلسفه‌هه‌ له‌مه‌ر مرۆف و مرۆفناسیه. ئه‌مه‌ به‌و مانایه‌ نییه‌ که فه‌لسه‌فیه‌ی بوونگه‌راییه‌ ده‌قارده‌ق له‌سه‌ر کۆله‌که‌ی مرۆف بنیادناوه، به‌لکوو ئهم مانایه‌ ده‌هینیته‌وه‌ بیرمان که مرۆف کلیلی فاکردنه‌وه‌ی ئهم جیهانه‌ ترسینه‌ره‌یه

له‌ فارسییه‌وه: باب‌بک سه‌هرانه‌ورد

میژووی ئه‌گزیستانسیالیزم:

فه‌لسه‌فیه‌ی بوونیانه‌ یاخود (بوونخوازی- بوونایه‌تی- وجودی) به‌یه‌کێک له‌ فره‌ره‌هنده‌ و به‌ربالاوترین ریبازگه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی رۆژئاوا پیناسه‌ کراوه. بناخه‌ ئیدئۆلۆجیه‌که‌ی ئهم قوتابخانه‌ فیکریه‌ له‌ بیروبو‌چوونه‌ فه‌لسه‌فیه‌کانی (ئهمۆند هۆستل) بیرباری ئالمانیایی و (سۆرین کیرکه‌گۆر) فه‌یله‌سوفی دانمارکی سه‌رچاوه‌ی گرتوو. و تراوه‌ پپش کیرکه‌گۆر سه‌ردانی ئهم جۆر فه‌لسه‌فیه‌ له‌بیروراکی تا‌قمیک بیرمه‌ند چه‌شنی (پاسکال) که فیکر و نه‌ندیشه‌یان پتر ره‌نگی دین و ئایینی به‌خۆوه‌گرتوو، بیزاوه. کتیبی (ئنه‌دیشه‌کانی پاسکال) به‌ پینووسی خودی (پاسکال) له‌ ته‌لاشدايه چۆنییه‌تی و چیه‌تی تیکۆشانی مرۆف له‌بۆ وه‌بیریه‌تانی بارودۆخی خۆی له‌ریچکه‌ی هه‌له‌یی و فه‌لسه‌فه‌ نیشان بدات. (پاسکال) له‌م په‌رتووکه‌دا، ئاوا به‌ زه‌ینی ختووه‌ی کردوو که فه‌لسه‌فه‌ ته‌نیا ده‌توانیت ئیمه‌ بخاته‌ نیوخانه‌ی ئه‌گه‌ری و گۆمانه‌وه‌ و ئیمه‌ ده‌بیت خۆمان له‌م به‌دگومانی و دوولیه‌ به‌ ده‌کاره‌یتانی معریفه‌ی رۆحی واقع یاخود که‌توار بپاریزین. ئهم وته‌ حاشاهه‌لنه‌گره‌ که ئیمه‌ی مرۆف به‌رده‌وام به‌ شوین به‌خته‌وه‌ری عه‌ودالین، به‌لام ئهم به‌خته‌وه‌ریه‌ جیا له‌ دین و ئایین له‌ هه‌یج شوینگه‌ و ژینگه‌یه‌کی دی په‌یدا ناکه‌ین و ئهم به‌خته‌وه‌ریه‌ به‌ چ جۆریکی دی ودر ناکه‌وه‌یت. روانگه‌ فیکری و ئایینییه‌که‌ی پاسکال به‌ دژواریه‌وه‌ ده‌چینه‌ نیو هزریکی یه‌کپارچه‌ و ته‌کووزداره‌وه. (پاسکال) روانگه‌یه‌کی تاییه‌تی له‌مه‌ر دین و ئایین هه‌بووه، به‌و مانایه‌ که ده‌لیت (ته‌نیا ئیمان و ئایینه‌ که مه‌عریفه‌ی له‌سه‌ر بنیادناوه و نه‌ک شتی دیکه‌. روانگه‌ و هه‌لوسته‌ ئایینییه‌که‌ی (پاسکال) به‌ته‌واوه‌تی دژ به‌ فیکر و فه‌لسه‌فیه‌یه له‌سه‌رده‌می هاوچه‌رخ، (پاسکال) به‌هۆی وینایه‌ک که له‌ بارودۆخ و ئاخیزگه‌ی مرۆف به‌دستی داوه، له‌لایه‌ن تا‌قمیک هزرغان، ریزی زۆری لێناوه، به‌تاییه‌ت له‌لایه‌ن بوونخوازه‌کانه‌وه. (پاسکال) بۆ بیرمه‌ندانی ئهم ریبازه‌ فیکریه‌ هزرغانیکی ده‌سپیتشه‌ره‌ و